

13.06.2013

DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG, ZITTING
HOUDENDE TE HASSELT, ZETELENDE ALS RECHTER IN KORT
GEDING, HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING UITGESPROKEN :

Rep.

IN ZAKE, A.R. nr. 12/327/C :

- 1.** ; bediende, wonende te
- 2.** huisarts, wonende te
- 3.** ; bediende, wonende te
- 4.** ; industrieel ingenieur, wonende te
- 5.** ; gepensioneerde, wonende te
- 6.** ingeschreven bij de Kruispuntbank van
Ondemeringen onder het nummer , met zetel gevestigd te

Eisers sub/1 en 5 verschijnende in persoon, bijgestaan door mr.
, advocaat te , welke eveneens de
overige eisers vertegenwoordigt

tegen :

HET VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, in de persoon van de Minister-President, voor wie optreedt de heer
, Vlaams Minister van Financiën, begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, met kantoor te 1120 Sint-Joost-ten-Node, Koning Albert II laan 19, zijnde aan het kabinet van de Minister-President, gevestigd te 1000 Brussel, Koolstraat 35;

verweerster, vertegenwoordigd door mr. , advocaat te

VOLGT DE BESCHIKKING :

Gelet de inleidende dagvaarding van 29 juni 2012 ertoe strekkende ertoe strekkende de opheffing te bevelen van het stakingsbevel van 12 juni 2012, zoals bekrachtigd bij beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur bij beslissing van 18 juni 2012 met betrekking tot een onroerend goed, gelegen , kadastraal gekend

Gelet op de beschikking van 7 maart 2013 waarbij een plaatsbezoek werd bevolen.

Gelet op het proces-verbaal van plaatsbezoek dd. 26 maart 2013.

Gezien de geschreven conclusies en stukken van partijen.

◁◁◁◁◁

1.
Het voorwerp van de betwisting tussen partijen betreft enkel het bevel tot stopzetting der werken aan een onroerend goed, gelegen te
zoals werd opgesteld door dhr.
stadsarchitect te , handelend krachtens de afvaardiging verleend bij besluit van de gouverneur van Limburg dd. 08.11.07.

Dit bevel dateert van 12 juni 2012 en werd op 18 juni 2013 bekrachtigd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur.

Conform art. 6.1.47 in fine VCRO kan in kort geding de opheffing van het stakingsbevel tegen het Vlaams Gewest worden gevorderd.

Het behoort enkel tot de bevoegdheid van de kortgedingrechter om dit stakingsbevel te toetsen op zijn formele en inhoudelijke wettigheid. De opportuniteit van de opgelegde maatregelen mag niet worden beoordeeld.

De formele wettigheid van het kwestieus stakingsbevel wordt door eisende partijen niet betwist.

Eisende partijen betwisten de inhoudelijke wettigheid en de rechtmatigheid van het stakingsbevel.

2.

Eisende partijen laten vooreerst gelden dat het stakingsbevel verwijst naar de het vervangen van stalen raamkozijnen (afgebleekte donkere kleur) door aluminium raamkozijnen (donkere kleur) met een beduidend breder kader waardoor het uitzicht wordt gewijzigd.

Terwijl volgens eisende partijen de aluminium raamkozijnen werden vervangen door aluminium raamkozijnen, die geen vergunningsplichtige werken vormen, gezien er geen sprake is van de wijziging van de raamverdeling van de vensters in het gebouw.

Het onroerend goed is gelegen binnen de grenzen van een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde en tevens binnen de grenzen van een BPA , goedgekeurd bij M.B. van 04.12.97, een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan RUP gedeeltelijke hernieuwing van het BPA , goedgekeurd bij besluit van de bestendige deputatie van 16.12.04, een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan RUP tweede gedeeltelijke herziening van het verruimd het BPA , goedgekeurd bij besluit van de bestendige deputatie van 30.04.08, een PRUP, afbakening structuurondersteunend kleinstedelijk gebied , goedgekeurd door bij besluit van de Vlaamse Minister voor ruimtelijke ordening van 23.12.08.

Art. 4.1.2b van de geïntegreerde gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van de Stad , goedgekeurd bij besluit van de bestendige deputatie bij besluit van 13.12.07 voorziet dat bovenop de verplichtingen inzake stedenbouwkundige vergunningen, o.m. aan een voorafgaande schriftelijke vergunning van het College onderworpen, zijn: het plaatsen van voorzetrolluiken en het wijzigen van de raamverdeling in gebouwen in de waardevolle wijken van de kernstad'.

Eisende partijen houden voor dat door de vervanging van de raamkozijnen, de raamverdeling in het gebouw niet werd gewijzigd.

Het plaatsbezoek heeft uitgewezen dat deze stelling in strijd is met de realiteit: de vensters aan de balkons vertonen thans een dwarsnede, dewelke voorheen niet bestond.

Volgens eisende partijen werden de oorspronkelijke ramen geplaatst alvorens de balustrades aan de balkons werd gemonteerd.

In zoverre de vervanging van de ramen aan de balkons technisch mogelijk zou zijn, zouden deze werken belangrijke meerkosten veroorzaken, vermits eerst de balustrade dient verwijderd te worden, vervolgens een raam dient geplaatst te worden en tenslotte de balustrade terug aangebracht te worden.

Eisende partijen kunnen bijgevolg niet voorhouden dat zij identieke ramen hebben geplaatst.

De door hen uitgevoerde werken zijn bijgevolg vergunningsplichtig; het stakingsbevel werd correct opgelegd.

3.

Ten deze dient niet onderzocht te worden of de constructie illegaal werd opgetrokken, dan wel dat de constructie geacht vergund te zijn, dan wel dat door partijen een procedure wordt gevoerd voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Art. 4.1.2b van de geïntegreerde gemeentelijke stedenbouwkundige verordening is duidelijk en laat geen ruimte voor enige interpretatie.

Het stakingsbevel is duidelijk gemotiveerd en wordt gesteund op gronden van de goede ruimtelijke ordening, zodat eisende partijen ten onrechte voorhouden dat dit stakingsbevel onwettig zou zijn.

4.

Eisende partijen houden voor dat ten deze sprake is van willekeur: op talloze plaatsen worden ramen vervangen zonder dat enige stedenbouwkundige vergunning wordt aangevraagd; deze bewering wordt door geen enkel objectief gegeven ondersteund.

5.

Het stakingsbevel kan wegens haar inhoud slechts onrechtmatig worden bevonden wanneer het kennelijk onredelijk is.

Ten deze wordt vastgesteld dat het stakingsbevel niet onredelijk is, nu elk redelijk bestuur bij de vaststelling van de kwestieuze inbreuk, een maatregel zou hebben genomen.

De rechter mag de opportuniteit van de opgelegde maatregel niet onderzoeken en geen oordeel vellen of welke andere redelijke maatregelen zou kunnen worden genomen; in dat geval zou de rechter zich immers stellen in de plaats van het bestuur.

6.

Verweerster verwijst naar het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 57/2013 dd. 25.04.13 waarbij werd geoordeeld dat aan het Vlaams Gewest geen RPV kan worden opgelegd omdat deze partij het algemeen belang en de vrijwaring van een goede ruimtelijke ordening nastreeft.

De beschouwingen van eisende partijen met betrekking tot dit arrest met verwijzing naar een kritische noot van _____ in het NJW van 13.02.13 dienen niet te worden beantwoord, vermits door verweerster geen RPV wordt gevorderd.

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN :

Wij, _____, ondervoorzitter, aangewezen bij beschikking d.d. 27 juni 2011 als rechter in kort geding, bijgestaan door griffier, recht doende OP TEGENSPRAAK,

Het vonnis van 7 maart 2013 verder uitwerkende,

Verklaren de eis ontvankelijk doch ongegrond.

Verwijzen eisende partijen in de kosten.

**ALDUS GEDAAN EN UITGESPROKEN IN OPENBARE TERECHTZITTING
KORT GEDING**